

ENODATIO MAXIMI PARADOXI, IN PROBLEMATHE QUODAM MECHANICO OCCURRENTIS.

AUCTORE

L. E U L E R . O .

Conventui exhibuit die 28. Maji 1781.

---

§. 1. Problema mechanicum, quod tantas difficultates, atque adeo manifestas contradictiones, implicare videtur, ita succincte enunciari potest:

Invenire curvam AYZ, super qua corpus descendens secundum horizontem AB motu uniformiter accelerato progrediatur, ita ut tempus per AY sit in ratione subduplicata abscissae AX.

Tab. I.
Fig. 1.

§. 2. Vocetur abscissa horizontalis $AX = x$, applicata verticalis $XY = y$, positoque $\partial y = p \partial x$ erit curvae elementum $Yy = \partial x \sqrt{1 + pp}$, unde cum celeritas in Y sit $\sqrt{y}$, erit tempus descensus per arcum $AY = \int \frac{\partial x \sqrt{1 + pp}}{\sqrt{y}}$ quod igitur ipsi $\sqrt{x}$ proportionale esse debet. Statuatur ergo

$\int \frac{\partial x \sqrt{1 + pp}}{\sqrt{y}} = 2 \sqrt{2nx}$, eritque $\frac{\partial x \sqrt{1 + pp}}{\sqrt{y}} = \partial x \sqrt{\frac{2n}{x}}$, unde deducitur $y = \frac{x(1 + pp)}{2n}$, quae ergo est aequatio pro ipsa curva quaesita.

§. 3. Differentiemus hanc aequationem, ut ob $\partial y = p \partial x$ calculum ad duas tantum variables x et p revocemus, fietque

$$2np \partial x = \partial x (1 + pp) + 2x p \partial p,$$